

Călători în timp de pace

Adina Coltea

Uscat e pământul
fără dăre adânci
când pașii-s uitați de semințe...
degeaba vântul
împrăștie ploi
când nisipul doar curge
(cuvinte) prin noi...
încuiat e și cerul
fără urme de zbor
când răbdarea nu-i prinsă de aripi,
iar timpul încremenit
fără sens
nu-și amintește să treacă...
secundele curg sacadat
reflectări
ce leagă ca marea nisipul
de mal...
nu timpul trece,
ci înțeleșurile ne fac
pe noi să trecem prin el,
călători de cuvinte
prinse-n sensuri adânci
prin istorii de vremi...

Drum după drum,
înțeleș cu înțeleș,
mereu trecători
însetați de credință-n culori...
căci numai cu rost de culoare
curcubeul poate fi cu adevărat
sărbătoare!